

т"о⊃

Today we will בע"ה learn דף מ"ו of מסכת יבמות.

The topics we will learn about include

A עבד כנעני doesn't own the גוף, he only owns the פירות, the rights to his labor.

איד A איד who owns an עבד כנעני fully owns the עבד of the עבד

A גוי who owns an עבד כנעני doesn't he only own his owns his גוף פירות A Jew who owns an עבד כנעני own his owns his פירות

מל ולא טבל טבל ולא מל

In a case where a טבילה or only did מילה or only did טבילה there's a גירות whether the גירות is valid

So let's review

Daf ז"מ

Our דף begins with a teaching from דר המא בר גוריא אמר בר חמא בר גוריא אמר הלוקח עבד מן העובד כוכבים

A person who bought a slave from a non-Jew -

Generally he must do מילה, and then טבילה לשם עבדות, to achieve the status of עבד כנעני –

who is not completely a איד, but is מחוייב במצוות כאשה.

However, in this case,

וקדם וטבל לשם בן חורין

The slave had in mind to do the טבילה לשם בן חורין, with the intent of גירות as a free man.

קנה עצמו בן חורין

The slave indeed becomes a free man.

Just as if any non-Jewish slave that was owned by a non-Jew would decide to be מגייר even without the consent of his non-Jewish owner, he too would become a איד and a בן חורין

Because

עובד כוכבים גופא לא קני ליה

The original non-Jewish owner does not own the גוף of his slave, but rather he only owns the פירות, his labor.

מאי דקני ליה הוא דמקני לישראל

And only what he himself owns can he sell to the איד איד וטבל לשם בן דקדם וטבל לשם בן חורין

אפקעיה לשעבודיה

Since the slave went ahead and did טבילה לשם בן חורין it is effective to remove the partial ownership of נירות that is on him.

רב חמא בר גוריא אמר רב

הלוקח עבר מן העובר כוכבים

מילה Generally he must do טבילה לשם טבדות טבילה לשם עבדות טבילה לשם עבד כנעני עבד כנעני to achieve the status of עבד כנעני who is not completely a אוף, but is אווייב באצות כאלפ

וקדם ומבל לשם בן חורין

The slave had in mind to do the טבילה לשם בן תורין with the intent of גירות as a free man

קנה עצמו בן חורין

Just as if any non-Jewish slave that was owned by a non-Jew would decide to be מגייר

עובד כוכבים גופא לא קני ליה

but rather he only owns the פירות, his labor.

מאי דקני ליה הוא דמקני לישראל
And only what he himself owns

nly what he himself owns can he sell to the איד

וכיון דקדם ומכל לשם בן חורין אפקעיה לשעבודיה

Since the slave went ahead and did טבילה י ti is effective to remove - לשם בן חורין that is on him

The Gemara compares this to Rava's statement הקדש חמץ ושחרור

מפקיעין מידי שעבוד

A lien upon property is based on its owner. Although in a monetary transfer of ownership the lien remains attached to it, but a change in בעלות based on איסור such as הקדש חמץ,

supersedes the שעבוד. The lien cannot remain attached to it, because the original בעלים does not own it anymore. So too, with the עבד - the original non-Jewish owner only had a lien on him as a non-Jew - Actually, the עבד owned himself - Now, that he has declared himself a Jew the lien has been removed.

====

Dedicated By: _

The גמרא later explains that in order to prevent this from happening:

אמר שמואל

וצריך לתקפו במים

The master must hold on to the slave during the טבילה, which shows ownership, and the slave is unable to do טבילה לשם בן חורין

To prevent this from happening...

אמר שמואל

וצריך לתקפו במים

The master holds on to the slave during the טבילה which shows ownership, and the slave is unable to do טבילה לשם בן חורין

The Gemara asks a question from a Braisa:

מתיב רב חסדא

מעשה בבלוריא הגיורת

She was מגייר,

שקדמו עבדיה וטבלו לפניה

Her slaves did חורין טבילה שם טבילה before she did her טבילה לשם גירות לשם גירות

ובא מעשה לפני חכמים ואמרו

קנו עצמן בן חורין

The ברייתא points out

לפניה אין

The slaves became בני חורין because they did the טבילה before בלוריא.

לאחריה לא

But the slaves would not become בני חורין if they did the טבילה after בלוריא.

We see that an עבד cannot do טבילה לשם בן חורין?

מתיב רב חסדא
מעשה בבלוריא הגיורת
מעשה בבלוריא הגיורת
שקדמו עבדיה
לפי לפניה
ומבלו לפניה
לפני חכמים ואמרו
לפני חכמים ואמרו
קנו עצמן בן חורין
לאחריה לפניה
שאין
לאחריה לפניה
שורן לאחריה לפניה
לאחריה לפניה

רבא responded that the ברייתא means to say

בין בסתם

בין במפורש

If the slaves did טבילה טבילה then they become בני then they become הורין regardless of whether they said or did not say that their intent is for טבילה לשם בן חורין.

לאחריה

במפורש אין

. בסתם לא

If the slaves did טבילה שביל then they become בני then they become בלוריא only if they specified that their intent is for טבילה לשם טבילה לשם . If they did not say anything, then they would become an עבד כנעני

====

The גמרא proceeds to present a related teaching from רב

לא שנו אלא בלוקח מן העובד כוכבים

Only when a איד bought the עבד כנעני from a גוי גcan he do גייה, because the owner only has פירות פירות אבל עובד כוכבים גופיה אבל עובד כוכבים גופיה

קני

But when a איד bought an עבד כנעני from a גוי that was selling himself, he cannot do טבילה לשם בן חורין, because it's a sale of his גוף.

רב אויא brings a proof to this דין The פסוק says וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו אתם קונים מהם ולא הם קונים מכם ולא הם קונים זה מזה ולא הם קונים מכם רב אויא proceeds to explain that the פסוק cannot be referring to buying a slave לפירות, because, אטו עובד כוכבים לא קני ליה לישראל למעשה ידיו A איד לפירות is able to buy a איד לפירות, as the פסוק says וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר And we learn out משפחת גר זה העובד כוכבים Therefore, it must be that the first פסוק is referring to buying a slave לגופו

רב אויא
לא שנו אלא בלוקח מן העובד כוכבים
אבל עובד כוכבים גופיה
קני
A that was selling himself,
cannot do טבילה לשם בן חורין
because he is selling of his גוף

וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקני

אתם קונים אקדים ואא דים קונים אקבם ואא דים קונים צד נקצדי ואא דים קונים אקבם The פסוק cannot be referring to buying a slave לפירות because,

> אטו עובד כוכבים לא קני ליה לישראל למעשה ידיו

A לפירות able to buy a Jew לפירות as the סוק says

וכי תשיג יד גר ותושב עבלך ובוך אזזיך עבוו בליב בנייים ניבר בנ בנייחרץ:

אר האובד בוכבים

Therefore, it must be that the first ploo is referring to buying a slave 101/1

7

The גר proceeds to discuss the דין of a אין who did מילה but did not do מילה or did טבילה but did not do מילה מילה And cites a Braisa in which there are three opinions:

חכמים אומרים

טבל ולא מל

מל ולא טבל

אין גר עד שימול ויטבול

The Chachamim require both מילה AND טבילה.

The other two opinions are רבי אליעזר and רבי יהושע.

The Gemara explains:

They both agree

טבל ולא מל

הרי זה גר

Of course, לכתחילה we need both - but בדיעבד,

טבילה alone is enough.

שכן מצינו באמהות

שטבלו ולא מלו

Before קבלת התורה the women did טבילה. Although there is no explicit source, the Gemara explains;

סברא הוא

דאם כן במה נכנסו תחת כנפי השכינה

They must have done some act to show their acceptance of the Torah.

And since the women by מתן תורה did טבילה without מילה, therefore, זה גר הרי זה גר

Their Machlokes is in the case of מל ולא טבל

הרי זה גר holds רבי אליעזר

He is a valid גר, because

יליף מאבות

שכן מצינו באבותינו שמלו ולא טבלו

Before יציאת מצרים they did מילה. Although not mentioned in the Torah, it is mentioned in נביאים. However, we find no mention of מתן תורה Since the men before מתן תורה did without מילה, therefore, הרי זה גר, הרי זה גר

אין זה גר holds רבי יהושע

באבות נמי טבילה הוה

Before קבלת התורה they also did טבילה.

This is derived from the Posuk;

ויקח משה את הדם ויזרוק על העם

וגמירי דאין הזאה בלא טבילה

Moshe sprinkled the blood of the Korbonos which were brought before קבלת התורה onto the people – and הואה is always accompanied by טבילה.

8 Let's summarize:

According to the חכמים, we require both מילה AND מילה. According to רבי אליעזר, we need just one – either טבילה OR מילה.

According to רבי יהושע,

טבילה alone works, מילה alone does not work – we must always have טבילה.

The Gemara explains further that both רבי אליעזר ורבי יהושע hold

דנין אפשר משאי אפשר

We learn out the דין of men from women that טבילה is enough, even though women are unable to do מילה, and men are able to do מילה.

However, the Chachamim hold

אין דנין אפשר משאי אפשר

We cannot learn out the דין of men who are able to do מילה, from women who are unable to do מילה. And, since the men before מתן תורה did both טבילה ומילה, therefore, אין גר עד שימול ויטבול

We require both.

חכמים אומרים רבי אליעזר רבי יהושע מילה מילה מילה מבילה מילה מבילה מבילה מולה מחפר מרכילה מרכילה מרכילה מרכילה מרכילה מרכילה מרכילה מרכילה מרכילה אין דנין אפשר מרכילה אפשר מרכילה שפשר מרכילה שפשר מרכילה שפשר מרכילה שפשר מרכילה שפיר שיאי אפשר אפשר אפשר מרכילה שפיר שיאי אפשר מרכילה שפיר שיאי אפשר מרכילה שיאי אפשר מרכילה שיאי אפשר מרכילה שיאי אפשר איל שיאי אפשר מרכילה שיאי אפשר שיאי אפשר מרכילה אפשר מרכילה שיאי אפשר מרכילה שיאי אפשר מרכילה שיאי אפשר מרכילה אפשר מרכילה שיאי אפשר מרכילה שרכילה מרכילה שבילה מרכילה מר

9 The גמרא connects this previous מחלוקת to another מחלוקת הרי שבא ואמר מלתי ולא טבלתי

If a גר says he did מילה but did not yet do טבילה, and we don't know if the מילה was done לשם גירות

רבי יהודה says;

מטבילין אותו ומה בכך

We have him do טבילה, and whether his מילה was proper or not becomes irrelevant, because he agrees with רבי אליעזר that either מילה OR מילה is sufficient

רבי יוסי says;

אין מטבילין

We cannot have him do טבילה before verifying the validity of his חכמים, because he agrees with the חכמים that a גר needs both טבילה ומילה.

Another connected מחלוקת is

In a case where a גר did a proper מילה but did not yet do טבילה טבילה טבילה

רבי יהודה says;

מטבילין גר בשבת

He may do טבילה on Shabbos, because since it's not necessary to complete the מתקן, it's not an issue of מתקן

רבי יוסי says;

אין מטבילין גר בשבת

He may NOT do the טבילה on Shabbos, because since both מילה are required, the טבילה completes the גירות, and that's an issue of מתקו בשבת

====

Our η τ concludes with a related story

הוה עובדא בי רבי חייא

רב יוסף taught that רבי אושעיא בריבי was also there רב ספרא taught that רבי חייא ברבי אושעיא שas also there אתא לקמיה גר שמל ולא טבל

One evening, a גר, who claimed to have done מילה but not טבילה, presented himself.

אמר ליה שהי כאן עד למחר ונטבלינך

They told him to come back tomorrow to do טבילה.

The גמרא observes:

שמע מינה תלת

We can derive three Halachos from this incident: One-

שמע מינה גר צריך שלשה

גירות requires a Bais Din of three people -

Since רב ספרא taught that there was a 3rd person there

שמע מינה אינו גר עד שימול ויטבול

Since even though he already did a valid מילה they still required him to do טבילה -

And תוספות points out that we only see from here that a גר needs טבילה, however it may be that טבילה alone is enough

שמע מינה אין מטבילין גר בלילה

And that's why the גר was told to come back the next

